

อิสลาม

กับการเข้าถึงหัวใจของศาสนา
และความเข้าใจระหว่างศาสนา

بعض مفاهيم عن الإسلام
(باللغة التايلاندية)

إعداد : صافي عثمان
โดย : บุฟอัม อุซมาน

จัดพิมพ์โดย

สำนักงานความร่วมมือเพื่อเผยแพร่และสอนอิสลาม
อัคร-ร็อบวะฮฺ กรุงริยาด ประเทศซาอุดีอาระเบีย

:

المكتب التعاوني للدعوة وتوعية الجاليات بالربوة

Islamic Propagation Office in Rabwah

P.O.Box 29465 RIYADH 11457 - TEL 4454900 - 4916065

FAX: 4970126 - E-Mail: rabwah@islamhouse.com

<http://www.islamhouse.com>

พิมพ์ครั้งแรก : ฮ.ศ. 1427 - ค.ศ. 2006

สงวนลิขสิทธิ์โดย เว็บไซต์อิสลามเฮาส์
อนุญาตให้ใช้ประโยชน์จากหนังสือ โดยไม่บิดเบือนหรือเปลี่ยนแปลงเนื้อหาเดิม
หากมีข้อสงสัย คำแนะนำหรือแก้ไขผิดพลาดใดๆ กรุณาติดต่อเราทางเว็บไซต์ :
www.islamhouse.com

(4726)

ฮ.ศ.1427 - ค.ศ. 2006

สำนักงานความร่วมมือเพื่อเผยแพร่และสอนอิสลาม

อัคร-ร็อบวะฮฺ กรุงริยาด ประเทศซาอุดีอาระเบีย

โทร. +966-1-445 4900, 491 6065

www.islamhouse.com

1427 :

www.islamhouse.com

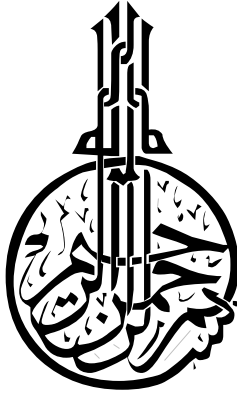
(4726)

1427

المكتب التعاوني للدعوة وتوعية الجاليات بالربوة

هاتف : 4900 445 - 6065 491

عنوان الموقع : www.islamhouse.com

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์

ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปราณียิ่งเสมอ

อิสลาม

กับการเข้าถึงหัวใจของศาสนาและความเข้าใจระหว่างศาสนา

พิมพ์ครั้งแรก

“มตินสุดสัปดาห์”

22,29 กรกฎาคม พ.ศ. 2548

ปีที่ 25 ฉบับที่ 1301,1302

เขียน

ซุฟอัม อุษมาน

ตรวจทาน

มัสลัน มาหะมะ

พิสุจน์อักษร

อารีฟิน วันทา

รูปเล่ม

ยุสรีย์ กอติรัย

หนังสือในโครงการความร่วมมือ

เพื่อจัดพิมพ์หนังสือ

โดย ห้องสมุดอิกเราะฮ์

www.lqraOnline.org

โดยความร่วมมือและสนับสนุนของ

สำนักงานความร่วมมือเพื่อเผยแพร่และสอนอิสลาม

อิร-ร็อบวะฮ์ กรุงริยาด ประเทศซาอุดีอาระเบีย

www.islamhouse.com

สารบัญ

หัวใจของศาสนา

รู้จักตนเองด้วยการตอบคำถามแห่งชีวิต	11
อิสลามคือระบอบแห่งการดำเนินชีวิต	15
อิสลาม ศาสนาแห่งสันติภาพ	20

ความเข้าใจระหว่างศาสนา

ไม่มีการบังคับในการนับถือศาสนา	23
ความร่วมมือกันในการสนับสนุนความดีและยับยั้งความชั่ว	26
การสนทนาแลกเปลี่ยนบนฐานแห่งความเป็นธรรมและสันติ	30

คำนำ

“อิสลาม กับการเข้าถึงหัวใจของศาสนาและความเข้าใจระหว่างศาสนา” เป็นหนังสืออีกเล่มหนึ่งในโครงการความร่วมมือเพื่อจัดพิมพ์และเผยแพร่หนังสือ ที่ห้องสมุดอิกเราะฮ์อุมม์มีความยินดีนำเสนอให้กับผู้อ่าน เพื่อเป็นสื่อในการทำความเข้าใจกับอิสลามจากแหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือให้มากยิ่งขึ้น

หนังสือเล่มนี้ เดิมเป็นบทความที่ได้รับการตีพิมพ์ใน “มติชน สุดสัปดาห์” ทางห้องสมุดเห็นว่าสมควรที่จะนำมาจัดพิมพ์เป็นหนังสืออีกครั้ง เพื่อเผยแพร่แก่ผู้อ่านในวงกว้าง จึงได้นำเสนอแก่ สำนักงานความร่วมมือเพื่อเผยแพร่และสอนอิสลาม อัคร-รีอบวะฮ์ กรุงริยาด ประเทศซาอุดีอาระเบีย เจ้าของเว็บไซต์ www.islamhouse.com และได้รับความเห็นชอบและการสนับสนุนในการจัดพิมพ์เผยแพร่

หวังเป็นอย่างยิ่งว่า ผู้อ่านทุกท่านจะได้รับประโยชน์จากหนังสือเล่มนี้ และหากมีสิ่งใดที่ปรากฏเป็นข้อผิดพลาด ทางผู้จัดทำ ยินดีรับฟังคำแนะนำจากทุกท่านด้วยความจริงใจ

ผู้จัดทำ

หัวใจของศาสนา

รู้จักตนเองด้วยการตอบคำถามแห่งชีวิต

มนุษย์ทุกคนที่เกิดมามีชีวิตในโลกนี้ หากรู้จักใช้สติปัญญาใคร่ครวญแล้ว ล้วนมีคำถามแห่งชีวิตอยู่กันทุกคน คำถามที่หมายถึงคือการค้นหาว่าตนนั้นมาจากไหน ? เกิดมาทำไม ? กำลังจะดำเนินชีวิตไปไหน ? และอะไรคือความหมายหรือจุดประสงค์แห่งชีวิตที่แท้จริง ?

การค้นหาคำตอบสำหรับคำถามพื้นฐานเหล่านี้ ในอีกแง่มุมหนึ่งก็คือ การพยายามเพื่อที่จะรู้จักตัวตนของมนุษย์ให้ดีที่สุดนั่นเอง เพื่อจะได้ดำเนินชีวิตให้สอดคล้องและถูกต้องตรงตามที่ได้รับจากคำตอบนั้น

ในมุมมองของอิสลามนั้น ถือว่าคำถามเหล่านี้เป็นข้อซักถามที่กำเนิดมาพร้อมกับการเป็นมนุษย์ (เรียกกันในศัพท์อิสลามว่า "ฟิฏเราะฮฺ" หรือกมลสันดานดั้งเดิมตั้งแต่กำเนิด) และอิสลามก็ได้เตรียมคำตอบอย่างชัดเจน ละเอียด ครอบคลุม และสมบูรณ์ที่สุดเพื่อมนุษย์ทั้งมวลจะได้ยึดเป็นแนวทางสำหรับการดำเนินชีวิต

อิสลาม กับการเข้าถึงหัวใจของศาสนา และความเข้าใจระหว่างศาสนา

อิสลาม คือศาสนาที่เชื่อในศาสน์แห่งพระผู้เป็นเจ้า (ชาวมุสลิมเรียกว่า อัลลอฮฺ) หลักคำสอนและบทบัญญัติทุกประการในอิสลามล้วนได้รับมาจากพระดำรัสแห่งพระผู้เป็นเจ้า ผ่านศาสนทูตของพระองค์ โดยมีมลาอิกะฮฺญิบรีล (ซึ่งอาจจะเรียกว่าเทวทูต) เป็นสื่อที่นำคำสอนต่างๆ จากพระผู้เป็นเจ้าให้แก่ท่านศาสนทูตอีกทอดหนึ่ง

ในคำสอนแห่งพระผู้เป็นเจ้า พระองค์ได้เปิดเผยว่าเราทุกคนเป็นสิ่งที่พระองค์ได้ให้บังเกิดขึ้น เพื่ออยู่ในฐานะบ่าวที่มีหน้าที่ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคือการเคารพภักดีแด่พระองค์เพียงผู้เดียว

(56 :) ﴿لَا لِيَعْبُدُونَ﴾

ความว่า "และข้า (อัลลอฮฺ) มิได้ให้บังเกิดมวลญินและมนุษย์มาเพื่อการใด เว้นแต่เพื่อให้พวกเขาอิบาดะฮฺ (ทำหน้าที่เป็นบ่าว) ต่อข้า" (อัลกุรอาน 51: 56)

ไม่ใช่สาระสำคัญสำหรับมนุษย์ที่ต้องรู้ว่าพระผู้เป็นเจ้าประสงค์อันใดที่ทรงกำหนดให้มิสิ่งถูกสร้างทั้งหลาย รวมทั้งมนุษย์ด้วย เพราะพระองค์ไม่ได้เปิดเผยให้เราทราบ แต่สิ่งที่สำคัญคือ เมื่อเรากำเนิดมาเป็นมนุษย์แล้ว จำเป็นที่เราต้องปฏิบัติหน้าที่เยี่ยงผู้ถูกสร้างให้ดีที่สุด มิเช่นนั้นแล้วการมีชีวิตก็ไม่มีค่าใดๆ สำหรับเรา

อัลกุรอานระบุว่า

قُلْ إِنْ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٣﴾ لَا شَرِيكَ لَهُ ۗ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٦٢﴾

(163-162 :) ﴿١٦٢﴾

อิสลาม กับการเข้าถึงหัวใจของศาสนา และความเข้าใจระหว่างศาสนา

ความว่า "จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) แท้จริงการนมาซของฉัน การเชือดพลีของฉัน ชีวิตและความตายของฉัน ล้วนเพื่ออัลลอฮ์ผู้เป็นเจ้าของแห่งจักรวาลทั้งมวล ไม่มีการตั้งภาคีใดๆ ต่อพระองค์ และสิ่งนั้นคือสิ่งที่ฉันถูกบัญชา และฉันคือผู้แรกในบรรดาผู้มอบตน (เป็นมุสลิม)" (อัล-กุรอาน 6 : 162-163)

การมีชีวิตของมนุษย์ต้องอยู่ภายใต้กรอบวิถีที่พระผู้เป็นเจ้าของบัญญัติไว้ เพราะพระองค์เป็นผู้ให้บังเกิด เป็นผู้ให้ชีวิต เป็นผู้ที่จะเอาชีวิตคืน พระองค์จึงเป็นผู้ที่รู้ดีที่สุดว่า อันใดคือวิถีที่เหมาะสมและคู่ควรแก่การดำเนินชีวิตของสิ่งที่พระองค์สร้างขึ้นมา

อัลกุรอานได้บันทึกว่า

وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا
السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ذَٰلِكُمْ وَصَّيْنَاكُمْ
بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٥٣﴾

ความว่า "และนี่คือเส้นทางของข้าที่เที่ยงตรง ดังนั้นผู้เจ้าจงตามมันเถิด และอย่าได้ตามเส้นทางอื่น เพราะมันจะทำให้ผู้เจ้าแตกออกไปจากเส้นทาง (อันเที่ยงตรง) นั้น" (อัลกุรอาน 6 : 153)

พระผู้เป็นเจ้าของได้บอกให้เราทราบว่า มนุษย์ยังต้องเผชิญกับชีวิต นิรันดร์ในโลกหน้าหลังจากที่ได้สิ้นชีวิตในโลกนี้ไปแล้ว โลกหน้าคือโลกแห่งการตอบแทนจากสิ่งที่มนุษย์ได้ประพฤติปฏิบัติเอาไว้เมื่อครั้งยังมีชีวิต โลกแห่งความนิรันดร์เป็นสถานที่พำนักอันถาวร ในขณะที่โลกนี้เป็นเพียงโลกแห่งการทดสอบอันชั่วคราวเท่านั้น เป็นโลกแห่ง

อิสลาม กับการเข้าถึงหัวใจของศาสนา และความเข้าใจระหว่างศาสนา

การเตรียมตัวและเก็บเกี่ยวเสบียงเพื่อการเดินทางสู่โลกหน้า ดังนั้น จุดประสงค์อันยิ่งใหญ่ของมนุษย์จึงอยู่ในอีกโลกหนึ่งข้างหน้า กระนั้น โลกนี้ก็มีความสำคัญต่อมนุษย์ในฐานะที่เป็นแหล่งเตรียมสัมภาระเพื่อการเดินทางอันนิรันดร์ ชีวิตโลกจึงเป็นแหล่งเพาะปลูกเพื่อเก็บเกี่ยวผลในอาคิเราะฮฺ (โลกหน้า)

อัลกุรอานระบุว่า

وَأَبْتَعْ فِيمَا ءَاتٰتَكَ ٱللَّهُ ٱلْءَدَارَ ٱلْءَاخِرَةَ ۗ وَلَا
تَسْرِ نَصِيكَ مِنْ ٱلدُّنْيَا (77 :

ความว่า "และจงไขว่คว้าหาอาคิเราะฮฺด้วยปัจจัยที่อัลลอฮฺประทานให้แก่เจ้า และอย่าได้ลืมนส่วนของเจ้าบนโลกนี้" (อัลกุรอาน 28 : 77)

وَمَا هٰذِهِ ٱلْحَيٰوةُ ٱلدُّنْيَا ۗ اِلَّا لَهْوٌ وَّلَعِبٌ ۗ وَاِنَّ
ٱلْءَدَارَ ٱلْءَاخِرَةَ لَهِيَ ٱلْحَيٰوَانُ ۗ لَوْ كَانُوْا
يَعْلَمُوْنَ ﴿٦٤﴾ (64 :

ความว่า "และชีวิตโลกนี้มีได้เป็นสิ่งใด นอกเสียจากเพียงการรื่นเริงและการละเล่นเท่านั้น และแท้จริงแล้ว โลกหน้าต่างหากคือชีวิตอันสถาพร" (อัลกุรอาน 29 : 64)

การได้รู้จักตัวตนผ่านการตอบคำถามแห่งชีวิตเหล่านี้ทั้งหมด และการดำเนินชีวิตตามที่ได้รับรู้มา นั่นคือวิถีแห่งอิสลาม ที่จะก่อให้เกิดสันติสุขแก่ตัวมนุษย์ โดยเห็นได้ประจักษ์แจ้งตั้งแต่ยังมีชีวิต

อิสลาม กับการเข้าถึงหัวใจของศาสนา และความเข้าใจระหว่างศาสนา

อยู่ในโลกนี้ และรวมถึงความคาดหวังอันเปี่ยมล้นถึงความสันติสุขในโลกหลังความตายอีกด้วย

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْتَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ
فَلَنَحْيِيَنَّهٗ حَيٰوةً طَيِّبَةً ۗ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُم
بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٧﴾

ความว่า "ผู้ใดที่ปฏิบัติความดีทั้งผู้ชายหรือผู้หญิงโดยที่เขาเป็นผู้ศรัทธาแล้วไซ้ แน่แท้เราจะให้เขาได้รับซึ่งชีวิตที่ดี" (อัลกุรอาน 16 : 97)

อิสลามคือระบอบแห่งการดำเนินชีวิต

ถ้าหากศาสนาหมายถึงความเชื่อ พิธีกรรมหรือวิธีปฏิบัติจำเพาะบางประการแล้ว อิสลามย่อมเป็นมากกว่าศาสนา เพราะพระเจ้าเป็นเจ้าของได้ประทานบัญญัติต่างๆ มากมายที่ครอบคลุมวิถีแห่งการดำเนินชีวิตของมนุษย์ในทุกๆ ด้านทั้งหมด คำสอนของอิสลามเข้าถึงทุกกระบวนการและกิจกรรมแห่งชีวิต อันหมายรวมถึงความเชื่อ จิตวิญญาณ ร่างกาย การปฏิบัติศาสนกิจ พิธีกรรม การอบรม ครอบครัว เรื่องส่วนตัว สังคม บ้านเมือง โลก สรรพสิ่งทั้งหมด ทรัพยากรธรรมชาติ ความรู้ วิทยาการ ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี ประวัติศาสตร์ อนาคต การเมือง การบริหารจัดการ การปกครอง การเชื่อมสัมพันธ์ และยิ่งไปกว่านั้น อิสลามเข้าไปมีบทบาทและหยั่งลึกในความรู้สึนึกคิด ความตั้งใจ และเจตนารมณ์ของมนุษย์อีกด้วย

อิสลาม กับการเข้าถึงหัวใจของศาสนา และความเข้าใจระหว่างศาสนา

ความละเอียดอ่อนในเรื่องคำสอนและบทบัญญัติของอิสลาม เป็นสิ่งที่น่าอัศจรรย์อย่างยิ่ง และเห็นประจักษ์ชัดใหญ่กิริยาบถของผู้ เป็นมุสลิม แม้แต่ในเรื่องการดื่มกิน การถ่าย การหลั่งนอน การชำระ ล้างร่างกาย การแต่งกาย การเชือดสัตว์ การทำอาหาร การซื้อขาย การ แต่งงาน การหย่าร้าง การแสวงหาปัจจัยยังชีพ การคบค้าสมาคม และ อื่นๆ หรือแม้กระทั่งการตั้งเจตนาและการนึกคิด ล้วนแล้วต้องอยู่ใน กรอบของคำสอนและบทบัญญัติอิสลามทั้งสิ้น

มีตัวอย่างจากวาระของท่านศาสนทูตมุฮัมมัด (ขอความ จำเริญและความสันติจงมีแด่ท่าน) เช่น

"เด็กน้อยเอ๋ย จงกล่าวพระนามของอัลลอฮ์ จงกินด้วยมือขวา จงกินสิ่งที่อยู่ใกล้ตัวเจ้าก่อน" (รายงานโดยอัล-บุคอรีห์ และมุสลิม)

"แท้จริงการกระทำต่างๆ นั้นอยู่ที่การตั้งเจตนา และทุกๆ คน จะได้รับผลตามที่เขาเจตนา" (รายงานโดยอัล-บุคอรีห์ และมุสลิม)

ชาวยิวได้กล่าวแก่ท่านซัลมาน อัล-ฟารีซีห์ สาวกผู้หนึ่งของ ท่านศาสนทูตว่า "แท้จริงนบีของพวกท่านได้สอนพวกท่านทุกอย่าง แม้กระทั่งการขับถ่าย" ท่านซัลมานได้กล่าวตอบว่า "ใช่ แท้จริงท่าน ศาสนทูตได้ห้ามเรา ไม่ให้หันไปทางกิบลัต (ทิศที่มุสลิมใช้ผินหน้าใน การละหมาด) เวลาที่เราจะถ่ายเบาหรือถ่ายหนัก ท่านได้ห้ามเราไม่ให้ ชำระล้างจากการขับถ่ายด้วยมือขวา หรือล้างน้อยกว่าสามครั้ง และ ห้ามไม่ให้เราใช้มูลและกระดุกสัตว์ในการเช็ดถู" (รายงานโดย มุสลิม)

บทบัญญัติต่างๆ ของอิสลามทั้งที่เป็นข้อบังคับใช้และคำสั่ง ห้ามล้วนตั้งอยู่บนผลประโยชน์แห่งปัจจัยพื้นฐานห้าประการที่อิสลาม ให้ความสำคัญ คือ ศาสนา ชีวิต ทรัพย์สิน เกียรติ และปัญญาของ

อิสลาม กับการเข้าถึงหัวใจของศาสนา และความเข้าใจระหว่างศาสนา

มนุษย์ ไม่มีสิ่งใดที่อิสลามกำหนดให้มนุษย์ทำเว้นแต่มันมีผลดีต่อพวกเขา และไม่มีสิ่งใดที่อิสลามสั่งห้ามเว้นแต่มันย่อมต้องมีผลร้ายต่อมนุษย์อีกเช่นกัน ท่านศาสนทูตมุฮัมมัด (ขอความจำเริญและความสันติจงมีแต่ท่าน) มิได้จากโลกนี้ไป เว้นแต่ได้สั่งกำชับในสิ่งที่ดีทุกประการ และสั่งห้ามจากสิ่งชั่วร้ายทั้งหลายทั้งปวง เพื่อเป็นบรรทัดฐานสำหรับการดำเนินชีวิตของประชาชาติตลอดไป

อัลกุรอาน อันเป็นคัมภีร์แห่งพระเจ้าผู้เป็นเจ้าได้กล่าวถึงเรื่องราวต่างๆ ทั้งหมดของมนุษย์ นับตั้งแต่เรื่องที่ยิ่งใหญ่จนถึงเรื่องละเอียดอ่อนเล็กๆ ที่สุด ทั้งเรื่องที่ดีถือว่าเป็นความหมายแห่งชีวิต และเรื่องที่ดีถือว่าเป็นความงามอันเป็นศิลปะที่มนุษย์สามารถสัมผัสและชื่นชม

وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تَتِيْنًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهْدًى
(89 :) ﴿٨٩﴾ وَرَحْمَةً وَنُذْرًى لِّلْمُسْلِمِيْنَ

ความว่า "และเราได้ประทานลงมาแก่เจ้าซึ่งคัมภีร์อัลกุรอานนี้ เพื่อชี้แจงถึงทุกสิ่งทุกอย่าง เพื่อเป็นทางนำและความเมตตา และเป็นข่าวดีแก่บรรดามุสลิมผู้มอบตน" (อัลกุรอาน 16 : 89)

ศาสนทูตแห่งอิสลาม เป็นทั้งศาสดาผู้ประกาศคำสอน เป็นพ่อบ้าน เป็นพ่อค้า เป็นครู เป็นมิตรสหาย เป็นเพื่อนบ้าน เป็นนักอบรม เป็นบิดา เป็นผู้นำ เป็นแม่ทัพ เป็นผู้ที่ผ่านร้อนผ่านหนาว ทุกข์โศก ดีใจและเสียใจ เป็นแบบอย่างที่มนุษย์ทุกระดับชั้นสามารถเข้าถึงและเอาเยี่ยงอย่างได้ ไม่ว่าจะเป็นผู้นำในทุกระดับ นักการศาสนา กรรมกร ชาวนา และปุถุชนทั่วไป

อิสลาม กับการเข้าถึงหัวใจของศาสนา และความเข้าใจระหว่างศาสนา

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن
كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا
(21 :)

ความว่า "ขอสาบานว่าแท้จริงแล้ว ในตัวของศาสนทูต แห่งอัลลอฮ์นั้น มีแบบอย่างที่ดีสำหรับสุเจ้าทั้งหลายที่หวัง(จะพบ) อัลลอฮ์และโลกหน้า" (อัลกุรอาน 33 : 21)

อิสลามจึงไม่มีการแบ่งแยกระหว่างนักรศาสนาและบุคคลธรรมดา จะมีก็แต่นักปราชญ์กับผู้ที่ไม่ใช่ นักปราชญ์เท่านั้น แต่บุคคลทั้งสองประเภทมีสิทธิเท่าเทียมกันในการเข้าถึงพระผู้เป็นเจ้าและได้รับความโปรดปรานจากพระองค์ เพราะเกณฑ์แห่งความสำเร็จนั้นไม่ได้ อยู่ที่ระดับความรู้ เกียรติยศศักดิ์ศรี ทรัพย์สินสมบัติ ชาติตระกูล หรือ เผ่าพันธุ์ หากแต่อยู่ที่ความยำเกรง การปฏิบัติตามและเชื่อฟังพระผู้เป็นเจ้ามากกว่าสิ่งอื่นใด

إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ
(13 :)

ความว่า "แท้จริงผู้ที่มีเกียรติยิ่งในหมู่พวกเจ้า ณ อัลลอฮ์ คือ ผู้ที่เปี่ยมด้วยความยำเกรงที่สุดใหมู่พวกเจ้า" (อัลกุรอาน 49 : 13)

การสืบทอดโครงสร้างของอิสลามตั้งแต่ยุคแรกจนถึงปัจจุบัน เป็นการสืบทอดความดั้งเดิมที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลง คำสอนในคัมภีร์อัลกุรอานยังคงเป็นคำสอนเดิมที่ปราศจากการสังคายนาหรือเพิ่มเติมแก้ไขใดๆ ทั้งสิ้น

อิสลาม กับการเข้าถึงหัวใจของศาสนา และความเข้าใจระหว่างศาสนา

ดังนั้น อิสลามจึงเป็นระบอบแห่งการดำเนินชีวิตสำหรับมนุษย์ทั้งหมด และเพียงพอแล้วที่มนุษย์จะใช้อิสลามอันเป็นศาสนาแห่งพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของแสงสว่างนำทางในการดำเนินชีวิตของพวกเขา เพราะไม่มีคำถามใดๆ อีกที่เป็นความต้องการของวิสัยดั้งเดิมในตัวมนุษย์ เว้นแต่มันถูกกำหนดตามสมบูรณ์แล้วในบัญญัติแห่งอิสลาม อีกทั้งยังเพียบพร้อมด้วยความครอบคลุม และยืดหยุ่น เหมาะสมกับทุกสภาวะการณ์ของชีวิต เพราะอิสลามเป็นระบอบแห่งการดำเนินชีวิตจากพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ เป็นศาสนาที่พระองค์โปรดปราน

(19 :) إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ

ความว่า "แท้จริงศาสนา ณ อัลลอฮ์นั้นคืออิสลาม" (อัลกุรอาน

3 : 19)

الْيَوْمَ اكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَمَّمْتُ عَلَيْكُمْ بِنِعْمَتِي
وَرَضِيْتُ لَكُمْ الْإِسْلَامَ دِينًا (3 :)

ความว่า "วันนี้ ข้า(อัลลอฮ์)ได้ทำให้ศาสนาของพวกเจ้านั้นสมบูรณ์แก่พวกเจ้าแล้ว และข้าได้ให้ครบถ้วนแก่พวกเจ้าแล้วซึ่งการประทานแห่งข้า และข้าโปรดปราน(เลือก)อิสลามให้เป็นศาสนาของพวกเจ้า" (อัล-กุรอาน 5 : 3)

อิสลาม ศาสนาแห่งสันติภาพ

ถ้าหากโลกปัจจุบันกำลังตั้งคำถามว่า ท่ามกลางความวุ่นวาย ความยุ่งเหยิง ความรุนแรงที่เกิดขึ้น มนุษย์จะหาสันติภาพได้ที่ไหน? เช่นใด? เรามีคำตอบว่า อิสลามคือสันติภาพ และสันติภาพนั้นมีอยู่อย่างเต็มเปี่ยมในอิสลาม นับตั้งแต่ในเรื่องที่ใหญ่ที่สุดคือเรื่องความเชื่อความศรัทธา เลยมายังการปฏิบัติศาสนกิจ การประพฤติปฏิบัติตน และหมายรวมถึงวิธีปฏิบัติในการเชื่อมสัมพันธ์กับบุคคลอื่นไม่ว่าจะนับถือศาสนาเดียวกันหรือนับถือศาสนาอื่น

อิสลาม คือชื่อที่นำมาจากรากศัพท์แห่งสันติภาพ พระผู้เป็นเจ้ามีพระนามแห่งสันติภาพ บัญญัติต่างๆ ในอิสลามล้วนมีเป้าหมายเพื่อสร้างสันติภาพและสันติสุขให้กับชีวิตและสังคมมนุษย์ ทุกอิริยาบถและกิจกรรมของมุสลิมจะเกี่ยวโยงกับสันติภาพเกือบทั้งสิ้น ในนมาซ การถือศีลอด การจ่ายซะกาต การทำหัจญ์ การเชือดสัตว์ การขอพร การทักทาย ฯลฯ

อิสลามกำหนดรูปแบบการเชื่อมสัมพันธ์กับผู้อื่นด้วยสันติวิธี ถึงแม้อิสลามจะไม่ปฏิเสธสงคราม แต่อิสลามไม่สนับสนุนให้เกิดสงคราม สงครามในมุมมองอิสลามไม่ใช่ทางเลือก ไม่ใช่นโยบาย แต่เป็นความจำเป็นที่หลีกเลี่ยงไม่ได้เมื่อถึงยามคับขันหรือไม่มีวิธีอื่นอีกแล้ว เป็นบัญญัติเพื่อป้องกันตนเองมากกว่าการรุกรานหรือละเมิดสิทธิ และอิสลามก็มีบัญญัติที่รัดกุมที่สุดเพื่อไม่ให้เกิดสงคราม ที่สำคัญที่สุดแม้แต่ในสงครามเองทุกคนก็สามารถสัมผัสถึงสันติภาพของ

อิสลาม กับการเข้าถึงหัวใจของศาสนา และความเข้าใจระหว่างศาสนา

อิสลาม ประวัติศาสตร์ล้วนสามารถเป็นประจักษ์พยานในข้อเท็จจริงนี้
ได้ดีที่สุด

อัลกุรอานถูกประทานลงมาในคืนที่เปี่ยมด้วยความศานติ
เพื่อให้นมนุษย์รู้จักและใช้สันติภาพ เพื่อโลกจะได้ดำเนินอยู่ด้วย
สันติภาพ

สวรรค์อันได้ชื่อว่าเป็นนิมิตแห่งความสันติ คือสถานพำนักที่
มวลมนุษยต่างไผ่ฝันและปรารถนาอย่างที่สุดที่จะได้รับเป็นรางวัลจาก
องค์พระผู้เป็นเจ้าในวันที่พระองค์ทรงทักทายพวกเขาด้วยคำทักทาย
แห่งความสันติ และชาวสวรรค์จะทักทายกันระหว่างพวกเขาด้วยคำ
กล่าวแห่งสันติเช่นนั้นในวันตรึงตลอดกาล (โปรดพิจารณา "อิสลาม
ศาสนาแห่งสันติภาพ" โดย ดร.อิสมาอีลลุตฟี จะปะกียา)

ภาพลักษณ์ที่เลวร้ายและการกล่าวหาว่าอิสลามเป็นศาสนา
แห่งความรุนแรง แข็งกร้าว และเป็นบ่อเกิดการก่อการร้าย เกิดขึ้น
ด้วยน้ำมือของผู้ที่ไม่ประสงค์ดี เป็นนาฏกรรมแห่งยุคสมัยที่เคย
ปรากฏให้เห็นมาแล้วคล้ายๆกันนี้ในอดีตตลอดชั่วระยะเวลาแห่งการ
ดำรงอยู่ของอิสลาม คำใส่ร้ายเหล่านี้จะอันตรายและมลายหายไปสิ้น
เมื่อใดที่ใครก็ตามเข้ามาสัมผัสกับอิสลามด้วยตัวเอง ไร้แต่พึงจาก
"คนอื่น" ที่ไม่ให้เกิดอิทธิพลในฐานะอารยธรรมหนึ่งของมนุษย์ที่
ได้สร้างความเจริญมากมายให้กับโลกในอดีตและปัจจุบัน

ปัจจุบันผู้คนในโลกเลื่อมใสในอิสลามและนับถืออิสลามเพิ่ม
มากขึ้นอิสลามยังคงยืนหยัดอย่างแข็งแกร่งท่ามกลางการกล่าวหาว่า
ร้าย ซึ่งอาจจะเป็นหลักฐานพยานอีกประการหนึ่งที่แสดงให้เห็นว่า
อิสลามไม่ใช่ศาสนาแห่งความรุนแรง และไม่ได้แผ่ขยายด้วยการใช้

อิสลาม กับการเข้าถึงหัวใจของศาสนา และความเข้าใจระหว่างศาสนา

กำลังดังที่ถูกล่าว่าหาไม่ ประชากรอิสลามมีจำนวนเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ที่เห็น
กันอยู่ว่ามุสลิมอยู่ในฐานะที่ถูกกดขี่และเสียเปรียบ และหาได้เป็น
มหาอำนาจในโลกปัจจุบันเลยไม่

ส่วนหลายเหตุการณ์ความรุนแรงที่เกิดขึ้นในปัจจุบันทั้งใน
ประเทศและในภูมิภาคอื่น ที่เห็นว่าเกี่ยวข้องกับชาวมุสลิมนั้น แท้จริง
แล้วผู้ที่มีจิตสำนึกทุกคนล้วนทราบและยอมรับว่ามีปัจจัยอื่นแอบแฝง
อยู่ ความรุนแรงเหล่านี้ไม่ได้มีต้นกำเนิดมาจากความขัดแย้งทาง
ศาสนาเลยอย่างมีต้องสงสัย

จึงไม่เป็นการถูกต้องที่จะใช้ศาสนามาอ้างว่าเป็นต้นตอและ
สาเหตุของปัญหา

ความเข้าใจระหว่างศาสนา

ไม่มีการบังคับในการนับถือศาสนา

คุณค่าที่แท้จริงของการนับถือศาสนาในมุมมองอิสลามคือ ต้องมาจากความเข้าใจ ความปรารถนา และความพอใจของผู้นับถือ ไม่ใช่ด้วยการบังคับข่มขู่ หรือนับถือโดยผิวเผินปราศจากความรู้ความเข้าใจในศาสนาอย่างแท้จริง

ด้วยเหตุนี้ หลักประการสำคัญในเรื่องนี้ก็คือ ไม่มีการบังคับ ผู้ใดทั้งสิ้นให้นับถือศาสนาอิสลาม หากแต่สิ่งที่คุณเผยแพร่เพื่ออิสลามต้องทำ คือเชิญชวนให้ผู้อื่นสู่อิสลามด้วยการชี้แจงและอธิบายเนื้อหาของศาสนาให้ชัดเจนจนเป็นที่เข้าใจ โดยอาศัยวิธีการที่ดีที่สุด และเหมาะสมกับความจิตความอ่านของผู้รับฟัง ใช้หลักเพื่อแผ่ความรัก ความเมตตา และไม่ใช่วิธีการรุนแรง หรือหลอกล่อด้วยกลลวงใดๆทั้งสิ้น ไม่อนุญาตให้หาวิธีการที่ไม่ถูกต้องหรือสกปรกมาใช้ ถึงแม้ว่า

อิสลาม กับการเข้าถึงหัวใจของศาสนา และความเข้าใจระหว่างศาสนา

จะมีจุดประสงค์ที่ดีก็ตาม ทั้งนี้เป้าหมายก็คือให้ผู้คนสามารถเข้าถึงเนื้อหาคำสอนที่ถูกต้องของอิสลามให้ได้มากและดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ หลังจากนั้นสิทธิในการเชื่อและนับถือจะคืนกลับไปยังคนผู้นั้นว่าจะศรัทธาหรือไม่ ตามความพอใจของตน

อัลกุรอานได้ชี้แจงประเด็นต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ไว้อย่างชัดเจนที่สุด ด้วยโองการต่างๆ เหล่านี้

(256 :) لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ

ความว่า "ไม่มีการบังคับในการนับถือศาสนา (อิสลาม)" (อัลกุรอาน 2 : 256)

وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ

شَاءَ فَلْيُكْفِرْ (29 :)

ความว่า "และจงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่าสังฆธรรมนั้นมาจากองค์อภิบาลของเจ้า ดังนั้น หากผู้ใดประสงค์จะศรัทธาก็ให้เขาศรัทธา หรือถ้าหากผู้ใดประสงค์จะปฏิเสธก็ปล่อยให้เขาปฏิเสธ" (อัลกุรอาน 18 : 29)

โองการนี้ไม่ได้หมายถึงว่าการศรัทธาและการปฏิเสธนั้นมีค่าเท่ากัน หากแต่มันหมายถึงคนคนหนึ่งมีสิทธิที่จะเลือกศรัทธาหรือปฏิเสธ เพราะเขาจะต้องเป็นผู้ที่รับผิดชอบต่อสิ่งที่เขาเลือกเองในภายหลัง หากเขาศรัทธาเขาก็จะได้รับผลจากการศรัทธาของเขา ในทางกลับกันถ้าเขาปฏิเสธที่จะยอมรับ เขาก็จะเป็นผู้แบกรับผล

อิสลาม กับการเข้าถึงหัวใจของศาสนา และความเข้าใจระหว่างศาสนา

กรรมนั้นด้วยตัวเอง ดังนั้น อิสลามจึงให้สิทธิเพื่อเขาได้คิดเลือกเองว่า จะศรัทธาหรือปฏิเสธโดยไม่มีการบังคับ

وَإِنْ أَحَدٌ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ
حَتَّى يَسْمَعَ كَلِمَ اللَّهِ ثُمَّ أَبْلِغْهُ مَا مَنَعَهُ ۚ ذَٰلِكَ
بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦﴾ (: 6)

ความว่า "และหากมีผู้หนึ่งผู้ใดจากบรรดาผู้ตั้งภาคีขอรับจ้าง พวกเจ้า ก็จงจ้างเขา เพื่อเขาจะได้ฟังดำรัสแห่งอัลลอฮฺ แล้วจงจัดการ ให้ความปลอดภัยแก่เขา นั้นเป็นเพราะพวกเขาเป็นชนผู้ไม่รู้ (ความจริงของอิสลาม)" (อัลกุรอาน 9 : 6)

قَالَتِ الْأَعْرَابُ ءَأَمْنَا ۗ قُلْ لَمْ تَوْمِنُوا وَلَكِنْ
قُولُوا أَسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيْمَانُ فِي قُلُوبِكُمْ
(: 14)

ความว่า "อาหรับชาวชนบทได้กล่าวว่า "เราได้ศรัทธาแล้ว" จง กล่าวเถิด(มุฮัมมัด) พวกท่านยังไม่ได้ศรัทธา แต่พวกท่านจงพูดว่าเรา ได้ยอมมอบตนแล้ว และความศรัทธายังไม่ได้ซึมซับเข้าไปในใจของ พวกท่าน" (อัล-กุรอาน 49 : 14)

โองการสุดท้ายนี้บอกเป็นนัยว่า ฐานหลักของการนับถือ อิสลามคือการทำให้เข้าถึงคำเชิญชวนและใช้วิจารณ์ญาณ ส่วนการ ตามและเชื่อฟังอย่างหน้ามิตตามัวโดยปราศจากความเข้าใจในแก่น ของศาสนาไม่ใช่หลักการที่ถูกต้องและไม่ได้เป็นสารบบของอิสลาม แม้แต่น้อย ยิ่งถ้าเป็นการบังคับด้วยแล้ว ย่อมต้องผิดหลักนี้อย่างมิ

อิสลาม กับการเข้าถึงหัวใจของศาสนา และความเข้าใจระหว่างศาสนา

ต้องคิดสงสัย คำพูดของคนที่ถูกบังคับนั้นอิสลามไม่คิดถือความและ
ไม่เป็นผลตามหลักศาสนบัญญัติ

อิสลาม เป็นศาสนาที่ใช้ปัญญาและสิทธิเสรีภาพเป็นหลักใน
การยึดถือความเชื่อและรับผิตชอบ สัญลักษณ์หรือเครื่องหมายของ
การศรัทธาที่แท้จริงคือความปรารถนาและพอใจในศรัทธานั้นเอง

ดังนั้น สิ่งที่อิสลามปฏิเสธอย่างสิ้นเชิงคือการปิดกั้นไม่ให้
ผู้คนเข้าสู่คำสอนของอิสลาม การปิดเป็นคำสอนอิสลามหรือการใช้
วาทกรรมต่างๆ ใส่ร้ายอิสลาม เพื่อให้เกิดความคลางแคลงและความ
หวาดกลัว เพราะการกระทำเช่นนั้นถือเป็นการคุกคามสิทธิเสรีภาพ
ของผู้คนในการค้นหาสัจธรรมและนับถือศาสนาตามที่ตนพอใจ ชาว
มุสลิมไม่ได้กลัวว่าใครจะนับถืออิสลามหรือไม่ มากกว่าที่กลัวว่าพวก
เขาจะถูกปิดกั้นสิทธิหรือถูกกั้นแกล้งเพื่อไม่ให้ดำเนินชีวิตตาม
ครรลองอิสลามหรือปิดโอกาสไม่ให้ผู้อื่นได้เข้าใจอิสลามตามความ
เป็นจริงที่มีอยู่ในหลักคำสอนดั้งเดิมของอิสลาม

ความร่วมมือกันในการสนับสนุนความดีและยับยั้งความชั่ว

เนื่องจากมวลมนุษยย์ไม่สามารถจะใช้ชีวิตได้โดยลำพัง หากแต่
ต้องมีการปฏิสัมพันธ์และการคบค้าสมาคมระหว่างหมู่มนุษย์ด้วยกัน
ดังนั้น หลักสำคัญประการหนึ่งที่อิสลามได้กำหนดไว้สำหรับการ
ดำเนินชีวิตของพวกเขาทั้งหลาย คือหลักแห่งความสงบสุข ความ
ศานติ และความมั่นคง

อิสลาม กับการเข้าถึงหัวใจของศาสนา และความเข้าใจระหว่างศาสนา

ความสัมพันธ์ของศาสนาอิสลามกับศาสนาอื่นไม่ว่าในระดับปัจเจกบุคคลหรือระดับประเทศ คือความสัมพันธ์ในรูปของ การทำความรู้จัก การเกื้อกูลกัน การเผยแผ่และทำความดี ไม่ใช่ความสัมพันธ์ในรูปของการปะทะ ต่อสู้ ก่อการร้ายหรือทำความชั่ว อิสลามเรียกร้องให้มวลมนุษยน์ทำความรู้จักและแลกเปลี่ยนความช่วยเหลือในความดีงามและการสร้างความยำเกรงต่อพระผู้เป็นเจ้า อิสลามปฏิเสธการร่วมมือกันในการทำบาปและการทำความชั่ว

ในการนี้อัลลอฮ์ผู้ทรงเมตตาได้มีดำรัสเรียกมนุษยน์ทั้งมวลว่า

يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ اِنَّا خَلَقْنٰكُمْ مِّنْ ذَكَرٍ وَّاُنْثٰى
وَجَعَلْنٰكُمْ شُعُوْبًا وَّقَبَاۤىِٕلٍ لِتَعَارَفُوْا اِنَّ
اَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللّٰهِ اَتْقٰىكُمْ اِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌ حٰخِيْرٌ

(13 :) ﴿١٣﴾

ความว่า "โอ้มวลมนุษยน์ทั้งหลาย แท้จริงเราได้สร้างพวกเจ้าทั้งเพศชายและเพศหญิง และให้พวกเจ้าเป็นกลุ่มพวกและหมู่เหล่า เพื่อพวกเจ้าจะได้สร้างความรู้จักกัน แท้จริงผู้ที่มีเกียรติที่สุดในระหว่างพวกเจ้า ณ อัลลอฮ์ คือผู้ที่ยำเกรง (ต่อพระองค์) มากที่สุด แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงรอบรู้อย่างละเอียดถี่ถ้วนยิ่ง" (อัลกุรอาน 49 : 13)

การเรียกร้องมนุษยน์สู่ความยำเกรงต่อพระผู้เป็นเจ้า คือการเรียกร้องมนุษยน์สู่การประพฤติอยู่บนความดีและหลีกเลี่ยงจากความชั่วทั้งหลาย

อัลลอฮ์ได้ตรัสในอัลกุรอานว่า

อิสลาม กับการเข้าถึงหัวใจของศาสนา และความเข้าใจระหว่างศาสนา

وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ ۖ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَىٰ
الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ ۗ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۖ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ

الْعِقَابِ ﴿٢﴾ (2 :)

ความว่า "และจงช่วยเหลือเกื้อกูลกันในความดีและการยำเกรง และอย่าได้ร่วมมือช่วยเหลือในการทำบาปและการละเมิด และจงยำเกรงต่ออัลลอฮ์ แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้หนักหน่วงในการลงโทษ" (อัลกุรอาน 5 : 2)

ธรรมชาติของความสัมพันธ์และการรู้จักกันจะนำไปสู่การเกื้อกูลกันระหว่างฝ่ายต่างๆ ที่หลากหลาย อิสลามได้วางเงื่อนไขการช่วยเหลือเกื้อกูลที่เป็นเป้าประสงค์บนหลักของการทำดีและการยำเกรงต่อพระเจ้าเป็นเจ้า ทั้งสองหลักนี้เป็นจุดรวมของความดีงามและสันติภาพสำหรับมวลมนุษยทั้งในโลกนี้และโลกหน้า ในขณะที่การช่วยเหลือกันในการกระทำผิดบาปและการละเมิดที่เกิดขึ้นบ่อยครั้งระหว่างผู้คนในโลกนั้นเป็นที่ต้องห้ามในอิสลาม เพราะทั้งสองประการคือเหตุแห่งความชั่วร้ายและหายนะทั้งหลายที่นำไปสู่สงคราม การแตกแยก และจุดไฟแห่งการปะทะที่จะทำลายสันติภาพและความสงบสุขของมนุษยชาติในที่สุด

การร่วมกันสนับสนุนความดีและยับยั้งความชั่วเป็นสิ่งที่ยุติธรรมให้มีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะถือว่าการละเลยในการกิจนี้เป็นเหตุที่ทำให้โลกต้องพบความเสื่อมโทรมและกลายเป็นหายนะของ

อิสลามกับการเข้าถึงหัวใจของศาสนา และความเข้าใจระหว่างศาสนา

สังคมมนุษย์ การรับผิดชอบต่อความเป็นไปของโลกถือเป็นความ
รับผิดชอบร่วมกันของมนุษย์โลก

وَاتَّقُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً
وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢٥﴾

(25 :)

ความว่า "พวกเจ้าจงระวังการลงโทษ (ที่อัลลอฮ์ใช้ทดสอบ) ที่
จะไม่ประสบกับบรรดาผู้อธรรมเท่านั้น และจงรู้เถิดว่าอัลลอฮ์นั้นเป็น
ผู้หนักหน่วงในการลงโทษ" (อัลกุรอาน 8 : 25)

ท่านศาสนทูตมุฮัมมัด (ขอความจำเริญและความสันติจงมีแต่
ท่าน) ได้สั่งเสียว่า

"ขอสาบานด้วยอัลลอฮ์ผู้ซึ่งชีวิตข้าอยู่ในพระหัตถ์แห่ง
พระองค์ พวกท่านต้องร่วมสั่งเสียในความดี หักห้ามจากความชั่ว
หรือ (ถ้าพวกท่านไม่ทำเช่นนั้น) เห็นที่อัลลอฮ์จะส่งการลงโทษของ
พระองค์ลงมายังพวกท่าน เมื่อนั้นแม้พวกท่านจะวิงวอนขอจาก
พระองค์ พระองค์ก็จะไม่ทรงตอบรับ" (รายงานโดย อะหมัด และอัต-
ติรมิซีย์)

การลงโทษของอัลลอฮ์ที่กล่าวถึงนี้หมายถึงความหายนะและ
ความวุ่นวายที่เกิดขึ้นในโลก และสร้างผลเสียให้กับสังคมมนุษย์ทั้ง
มวล ซึ่งบังเกิดขึ้นให้เห็นทั่วทุกแห่งดั่งที่อัลลอฮ์ได้มีดำรัสว่า

ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي
النَّاسِ لِيُذِيقَهُمْ بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُونَ ﴿٤١﴾

(41 :)

อิสลาม กับการเข้าถึงหัวใจของศาสนา และความเข้าใจระหว่างศาสนา

ความว่า "ความวิบัติ (ความผิดบาปและหายนะ) ได้เกิดขึ้นทั้งทางบกและทางน้ำ เนื่องจากสิ่งที่มือของมนุษย์ได้ทำขึ้น เพื่อที่พระองค์จะให้พวกเขาลิ้มรสผลบางส่วนจากที่พวกเขากระทำไว้ โดยหวังที่จะให้พวกเขากลับเนื้อกลับตัว" (อัลกุรอาน 30 : 41)

ด้วยการมองเห็นนี้ อิสลามจึงกำหนดให้การเชิญชวนสู่ความดี และห้ามจากความชั่วเป็นภารกิจของมุสลิมทุกคน และเป็นเครื่องหมายแห่งความดีงามของประชาชาติอิสลาม

كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ
بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ
بِاللَّهِ (: 110)

ความว่า "พวกเจ้านั้นเป็นประชาชาติอันประเสริฐสุดที่ถูกให้กำเนิดขึ้นมาเพื่อมนุษยชาติ ด้วยการที่พวกเจ้าสั่งเสียในความดี หักห้ามยับยั้งจากความชั่ว และด้วยการที่พวกเจ้าศรัทธาต่ออัลลอฮ์" (อัลกุรอาน 3 : 110)

การสนทนาแลกเปลี่ยนบนฐานแห่งความเป็นธรรมและสันติ

จากหลักแห่งการให้สิทธิเสรีภาพและไม่บังคับในการนับถือศาสนา และให้ใช้หลักแห่งความร่วมมือเกื้อกูลในการสนับสนุนความดีและยับยั้งความชั่ว อิสลามได้เสริมด้วยหลักที่สำคัญอีกประการหนึ่ง เพื่อให้หลักทั้งสองข้างต้นนั้นเป็นจริงในทางปฏิบัติ นั่นคือ การสนทนาแลกเปลี่ยนและเชิญชวนสู่อิสลามด้วยวิธีการนำเสนอบนความกระจ่าง

อิสลาม กับการเข้าถึงหัวใจของศาสนา และความเข้าใจระหว่างศาสนา

ชัดและอาศัยสันติวิธี หลีกเลี่ยงการใช้วิธีรุนแรง อัลกุรอานได้อธิบาย
เอาไว้อย่างชัดเจนว่า

قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُوا إِلَى اللَّهِ عَلَىٰ بَصِيرَةٍ أَنَا
وَمَنِ اتَّبَعَنِي وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ
الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٨﴾

ความว่า "จงประกาศเถิด (มุฮัมมัด) นี่คือเส้นทางของฉัน ที่
ฉันเชิญชวนสู่อัลลอฮฺ บนความรู้ความเข้าใจที่ชัดเจน ทั้งฉันและผู้ที่
ติดตามฉันก็เช่นกัน" (อัลกุรอาน 12 : 108)

ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ
وَجَدِلْهُم بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ ﴿١٢٥﴾

ความว่า "จงเชิญชวนเรียกร้องสู่เส้นทางของผู้อภิบาลของเจ้า
โดยอาศัยความสุชุมแห่งปัญญา การตักเตือนที่ดี และจงสนทนา
โต้ตอบด้วยสิ่งที่ดีที่สุด" (อัลกุรอาน 16 : 125)

وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّن دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا
وَقَالَ إِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٣٣﴾ وَلَا تَسْتَوِي
الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا
الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ ﴿٣٤﴾

(34-33 :)

อิสลาม กับการเข้าถึงหัวใจของศาสนา และความเข้าใจระหว่างศาสนา

ความว่า "มีผู้ใดอีกที่จะดีกว่าผู้ที่เชิญชวนสู่อัลลอฮ์ และได้ปฏิบัติความดี ทั้งยังกล่าวว่า 'แท้จริงฉันเป็นหนึ่งในจำนวนบ่าวมุสลิมผู้มอบตน' ความดีและความชั่วนั้นย่อมไม่เท่าเทียมกัน จงโต้คิน (ความชั่ว) ด้วยสิ่ง (วิธีการ) ที่ดีกว่า ดังนั้น ผลก็คือผู้ที่ระหว่างเขากับเจ้ามีความบาดหมางกันนั้นก็จะกลายเป็นเหมือนสหายผู้ใกล้ชิดยิ่ง" (อัลกุรอาน 41 : 33-34)

การเชิญชวนด้วยสันติวิธีเป็นวิถีทางแห่งอิสลามที่ท่าน ศาสนทูตมุฮัมมัด (ขอความจำเริญและความสันติจงมีแด่ท่าน) ได้ปฏิบัติใช้เสมอมาและได้ทำตัวอย่างเอาไว้เป็นอย่างดีที่สุดแก่ประชาชาติของท่าน บันทึกแห่งประวัติศาสตร์อิสลามคือหลักฐานพยานอันชัดเจนในเรื่องนี้

ท่านได้กล่าวขอพรเสมอว่า "โอ้ผู้อภิบาลแห่งข้า ขอทรงอภัยให้กับหมู่พวกพ้องของข้าพระองค์ เพราะแท้จริงพวกเขาไม่รู้จริง"

ชาวมุสลิมมีความเชื่อมั่นในสังฆกรรมของอิสลาม จึงเห็นว่าเป็นไม่ใช่เรื่องจำเป็นที่ต้องใช้วิธีการใดๆ เชิงบังคับเพื่อให้ผู้อื่นนับถืออิสลาม แต่ให้มนุษย์ทั้งหมดได้เข้าถึงเนื้อแท้ของอิสลามก็เพียงพอที่จะทำให้พวกเขาได้ซึมซับเอาความบริสุทธิ์ของคำสอนแห่งพระผู้เป็นเจ้า และเชื่อถือเองโดยความสมัครใจและความพอใจแห่งตน

وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ
زَهُوقًا ( ) (108 :

ความว่า "จงกล่าวเถิดว่าความจริงได้ปรากฏและความเท็จได้มลายหายไปแล้ว แท้จริงความเท็จนั้นย่อมมลายหายไปเสมอ" (อัลกุรอาน 17 : 81)

อิสลาม กับการเข้าถึงหัวใจของศาสนา และความเข้าใจระหว่างศาสนา

นี่คือเบื้องหลังที่ศาสน์แห่งอิสลามได้ขยายกว้างอย่างรวดเร็วในประวัติศาสตร์การเผยแพร่ของท่านศาสนทูตมุฮัมมัด (ขอความจำเริญและความสันติจงมีแต่ท่าน) และบรรพบุรุษอิสลาม และนี่คือสาเหตุอันแท้จริงที่ศาสนาอิสลามได้กระแสนอบรับอย่างกว้างขวางจากผู้คนที่ทั่วทุกมุมโลกตั้งแต่อดีตจวบจนปัจจุบัน

เมื่อเป็นเช่นนี้ ประเด็นสำคัญก็คือการทำให้ผู้อื่นเข้าใจอิสลามอย่างถูกต้อง และเปิดโอกาสให้พวกเขาศึกษาอิสลามจากแหล่งที่มาอันดั้งเดิม ที่ปราศจากการบิดเบือนจากผู้อื่นที่ไม่รู้หรือไม่ประสงค์ดีต่อศาสนาของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้า และคงไม่มีวิธีใดที่ดีกว่าการเชิญชวนมวลมนุษยชาติด้วยการอาศัยวิทญปัญญา การตัดเคื้อนและการเรียกร้องที่ดี การสนทนาแลกเปลี่ยนและโต้ตอบด้วยวิธีสันติ บนฐานแห่งความเมตตาและความรักซึ่งกันและกัน เพื่อให้บังเกิดสันติภาพตามอุดมการณ์อิสลามและความหวังของมวลมนุษยชาติอย่างแท้จริง

*****